e-Bubbels

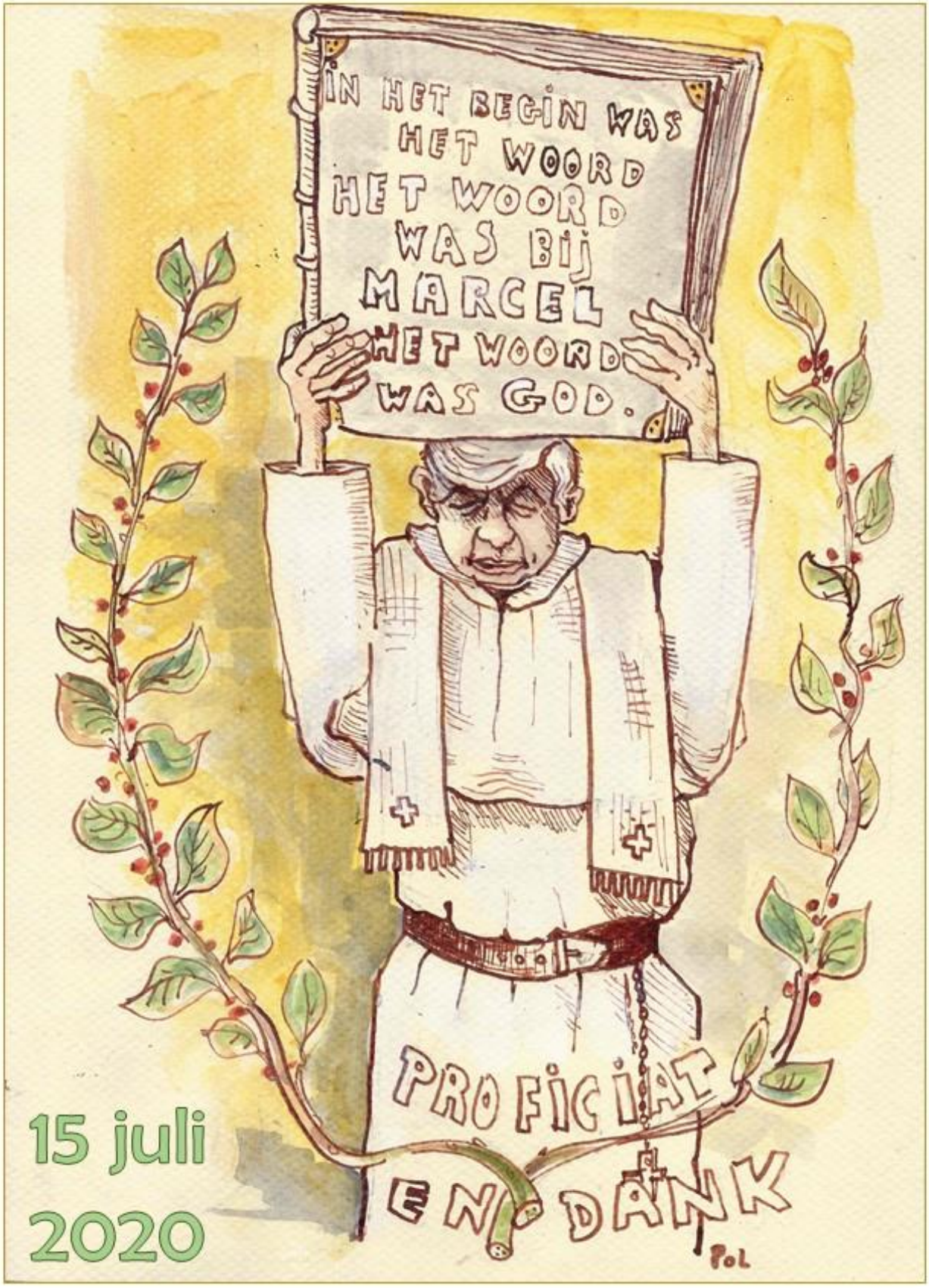

15 juli
2020

Speciale Uitgave

Voorwoord

Beste Marcel,

Ja, inderdaad, dit woord en deze e-bubbels zijn vooral aan jou gericht.
Zoals je ook op de titelbladzijde al kon zien, is dit een speciale uitgave voor jouw 75ste verjaardag.

75 jaar is te belangrijk om dit zomaar voorbij te laten gaan.
Omdat we wegens de coronasituatie geen groot feest kunnen organiseren, niet allemaal bijeen kunnen komen op Filosofenfontein, je zelfs geen handdruk of zoen meer mogen geven om je onze wensen over te maken, hebben we andere mogelijkheden gezocht om er toch een speciale dag van te maken. Hopelijk zal je het ook nog merken in je brievenbus.

Daarom deze speciale uitgave van de e-bubbels …

Deze uitgave is uiteindelijk een volledig nummer geworden, met alle rubrieken goed gevuld en speciaal gericht naar jou toe.

Laat dit een fijn aandenken zijn vanwege de Filosofenfontein gemeenschap en veel leesgenot.

Het redactieteam

Overwegingen op de openkerkmomenten

Openkerkmoment, huiskerk Filosofenfontein bij Sabine op 12 juli 2020.

Het weer toont zich van zijn beste kant: net warm genoeg om in de tuin te vieren, oef! Om 10h30 stromen de 11 aangemelde kapelgangers binnen langs het tuinpoortje … met mondmasker.

Foto: Sabine Van Huffel

Eenmaal gezeten rond de tafel mag dit mondmasker terug in de broekzak: iedereen zit op veilige afstand van elkaar rond de tuintafel. De kaarsen worden aangestoken maar de wind blaast ze keer op keer uit.

We beginnen de viering met een meditatiemoment rond het kunstwerk 'De Levensstroom' van Lucy D'Souza (ons aangereikt door Renilde Vos vanuit de werkgroep Ritmeren in het Leven, Bron: www.artway.eu). Ik lees de meditatietekst voor van Wies Beckers 'Als een boom geplant aan stromend water', die ze schreef rond dit kunstwerk. We duiken 10 minuten de stilte in en laten de rijke symboliek in ons werken, terwijl we mijmeren rond de vragen: 'in welk symbool herken jij je? Hoe ben je verbonden met de bron van alle leven? Hoe standvastig ben je geworteld in de grond van je bestaan, ook in coronatijd?'

De meditatie wordt afgesloten met het lied 'Kleine Psalm' dat we beluisteren op de CD van Filosofenfontein (FF).

We beluisteren vervolgens het evangelie van deze zondag: de parabel van de zaaier, Matteus 13, 1-9. Jacques, de voorganger van dienst die ons op het laatste nippertje kon vervoegen, leest dit voor. Ik vat bondig de 3 commentaren samen op deze lezing die Jacques had voorbereid (zie de volledige tekst op de website van FF), waarna iedereen uitgenodigd wordt om te delen wat hem/haar getroffen heeft. Het wordt een spontane uitwisseling, waarbij nieuwe interpretaties opborrelen. De parabel komt opnieuw tot leven: rijker en diverser vanuit onze eigen ervaringswereld.

Bij het aanhoren van het welgekende offerandelied 'Oergebaar' wordt iedereen uitgenodigd zijn/haar intenties te delen en hierbij een kaarsje aan te steken.

Met opgeheven handen bidden we dan samen het Onze Vader en delen het brood, al is het niet gezegend (of misschien virtueel). … als teken van onze verbondenheid, hoe kwetsbaar ook!

We beluisteren samen het lied 'Lied aangewaaid' en sluiten het huiskerkmoment af met een gebed van Kris Gelaude (uit haar boek 'Voor wie bidden wil', blz.39).

Iedereen wordt uitgenodigd op APERO om samen een glaasje te drinken als teken van verbondenheid … en het glas te heffen op de 75ste verjaardag van Marcel!

PROOST, MARCEL, we wensen jou nog vele jaren onder ons!

Mogen huiskerken als deze zich vermenigvuldigen en vrucht opbrengen vanuit het zaad dat Marcel zoveel jaren heeft uitgezaaid over ons.
Geïnteresseerd om zelf eens deel te nemen of gastheer/vrouw te zijn of misschien voorganger? Aarzel niet vandaag te registreren op één van de volgende huiskerkmomenten via email naar huiskerk@filosofenfontein.be.

Sabine Van Huffel

e-Kaarsjes en wensen voor Marcel

Ik zou graag een e-kaarsje laten branden voor Marcel.
Dat Marcel nog gedurende vele jaren mag genieten van een wat rustiger leven en van de vruchten van zijn heel zinvolle werk.

Lut Saelens

Beste Marcel,

In naam van de fonteingemeenschap, in naam van vrienden en vriendinnen, wil ik vandaag op je 75ste verjaardag een e-kaarsje voor je branden, voor jou onze voorganger, onze leider, onze vriend, onze tochtgenoot zoals je je in coronatijden noemde.

Marcel,
We ontsteken Licht
uit dankbaarheid voor het leven,
voor jouw leven: zo bezield, zo bewogen, zo met ons gedeeld.
Gracias a la vida.

We ontsteken Licht en we bidden
dat het leven je goedgezind blijft,
dat je gezond en wel kan genieten van groen, van water, van stilte, van kleine dingen,
dat je mag blijven delen in vriendschap van mensen,
dat je mag luisteren naar hun verdriet en hun angst
en dat vooral in hen iets moge oplichten van de Gans Ander.
Gracias a la vida.

Annette

Een stukje uit de Zhuang Zi voor de vijfenzeventigste verjaardag van Marcel.

Meester Chui kon uit de vrije hand cirkels trekken alsof ze met een passer gemaakt waren. Zijn vingers pasten zich helemaal aan de dingen aan, en hij berekende niets met zijn brein. Zodoende bleef zijn godenaltaar geheel intact en was er niets wat hem belemmerde. Als je schoenen goed passen, vergeet je je voeten; als je riem goed zit, dan denk je niet aan je middel; als je je in je hart lekker voelt, dan denk je niet aan 'welles' of 'nietes'. En als je relatie tot de wereld goed zit, dan hoef je van binnen niet te veranderen en ook niet de buitenwereld na te volgen. En je zo goed voelen dat je zelfs vergeet wat goed voelen is, dat krijg je pas wanneer je in je allerdiepste zelf goed zit en nooit of te nimmer daarvan afwijkt.
(vertaling: Kristofer Schipper)

"Marcel, ad multos annos!"

Mieke en Jan

Kris Gelaude stuurde de kaart hiernaast toe met een tekst van haar er kunstig op gekalligrafeerd en met de volgende wens:

Marcel,
moge deze leeftijd gezegend zijn,
voor jou
en voor allen die je ontmoeten.

Kris Gelaude

Dag Marcel,

75 jaar! Applaus!!!

Van harte Gods zegen en wijsheid voor jou op deze bijzondere verjaardag, in deze bijzonder stille tijd van Corona. Een stille periode waarin jouw kluizenaarsziel wat op adem kon komen en van wat meer tijd en rust kon genieten.
Ouder worden doe je iedere dag een beetje meer, en toch heeft deze dag iets heel apart en verdient dit gebeuren, hoe dan ook, stille aandacht, diep respect en oprecht handgeklap!

'Wie Zijt Gij?' vraag ik aan de Heer,
al heet Hij ook 'Ik Hoor Niet Meer',
in de hoop, je kunt nooit weten,
dat Hij 'Ik Antwoord Wel' zou heten.

Een beetje gelovig ga ik voort
met praten tot 'Die Niet Meer Hoort'.
Hoop is een ramp,
raakt maar niet op.

De zonderling die op straat
in zichzelf te praten staat
ben ik, breng hem zachtjes naar de bus.
Veni Creator Spiritus.

Ik wou je zeggen, God,
hoe het met me is,
het gebed waarin ik het beste in ben.
Maar altijd opnieuw en opnieuw

zeggen dat we doodgaan-
wie heeft daar enige boodschap aan?
'Nee, dan moet je dat ook maar
niet opschrijven', zei Hij.

'Ga heen' sprak God
tot Abraham. Dat ontzaglijk lot
greep me als jongen wel aan,
dat iedereen 'blijf, blijf'

zou zeggen, en dat ik dan zou gaan,
op weg naar de hoofdletters van Het Leven.
Alleen vergat je mij daar als Abraham
honderdvijftig jaar voor te geven.

Maar goed, zeg maar waarheen, Reis-
leider. Leen me eindelijk je kaart eens,
en wijs maar met je dikke vinger, wijs me de plek,
en teken er met je vulpen een kringetje omheen.

Herman de Coninck

75 worden is 'Niet Niets', ik denk aan Meister Eckhart en kruip nu graag in de huid van **2 bijzondere dichters**… Zij roepen op wat volgens mij niet of moeilijk in woorden is uit te leggen:

Vermenigvuldiging der broden

Jezus Christus, jij?
Heb jij mij dat geleerd?

Waar het is waar, het is
Raar brood dat ik hier bak.

Ik deel en deel maar uit,
Mijn God, het kan niet op.

Leonard Nolens

Wij wensen jou van harte een
'Gelukkige Verjaardag'.
Ook veel dank voor
de jarenlange warme vriendschap!

Met lieve digitale groeten
van ons allemaal!

Gond en Fons

75 jaar jong is beter dan 50 jaar oud

Hoe vaker je jarig bent, hoe langer je leeft.
Wel ben je elke dag ouder dan gisteren,
Maar ook elke dag jonger dan morgen,
Dat je nog lang jong mag blijven in goede gezondheid

Dat wensen je
Jan en Marie-Josée
An, John, Mattias en Annelieze

Oprechte gelukwensen, Marcel, ter gelegenheid van uw verjaardag (75) op woensdag 15 juli 2020.

Nog vele gelukkige jaren, in goede gezondheid.
Vrede en alle goeds!

Mark Cornelis

Marcel,

Van harte proficiat met je 75ste verjaardag!

Wij wensen jou dat je van deze dag mag genieten, in goede gezondheid, ver weg van corona.
Maar niet alleen deze dag, ook de volgende dagen en jaren.
En dat we jou nog veel mogen ontmoeten in Filosofenfontein.

Jacqueline en Axel

Op e-pero bij Anne-Lieze

Bij een verjaardagsfeest hoort een drankje uiteraard!
Ik dook in mijn kruidenkast en ging naar het veld.
Verzamelde Sint-Janskruid, kamille, munt en citroentijm.
Heb alles nog eens lang laten marineren.
Opdienen in een long drink glas, met ijsblokjes en ja hoor, een flinke scheut whisky!
Marcel, als je hier niet gezonder van wordt, dan wel heel vrolijk!

Anne-Lieze

Foto's: Geert Moons

Deze twee foto's spreken voor zich. Meer commentaar is overbodig.

Foto's uit de oude doos

30 jaar geleden

Ik ken Marcel sinds mijn jeugd en we kwamen elkaar tegen in het oude-muziekwereldje.

Op de foto links begeleid ik Marcel in de kapel op het orgeltje terwijl hij traverso speelt op Hemelvaartsdag 1990.

Op de foto rechts zingt Marcel in het Libra Kamerkoor, waar ook Arnout, Mieke, Siska, Geert, Stephan (mijn partner) en ikzelf in zongen. (Arnout staat uiterst links van Marcel met een zangeres tussen hen beiden).

Beide foto's dateren uit **1990**, 30 jaar geleden!
Klaartje Proesmans

22 jaar geleden

Op de foto hiernaast doopt Marcel mijn dochtertje in de kapel van Filosofenfontein.

Dat was in februari **1998**.

Klaartje Proesmans

16 jaar geleden

Hieronder volgt een deel van de fotoquiz van het Fonteinfeest **2004**.

Zou Marcel dit nog kunnen oplossen?

Welke voeten horen bij Marcel?

En om het nog leuker te maken:

Welke voeten horen bij welke persoon?

Als je er niet uit geraakt, kan je nog steeds de oplossing aan Marie-Josée Hertogen – Janssens vragen.

10 jaar geleden

Weer een aantal jaren later, het tuinfeest in Filosofenfontein in de zomer van **2010**

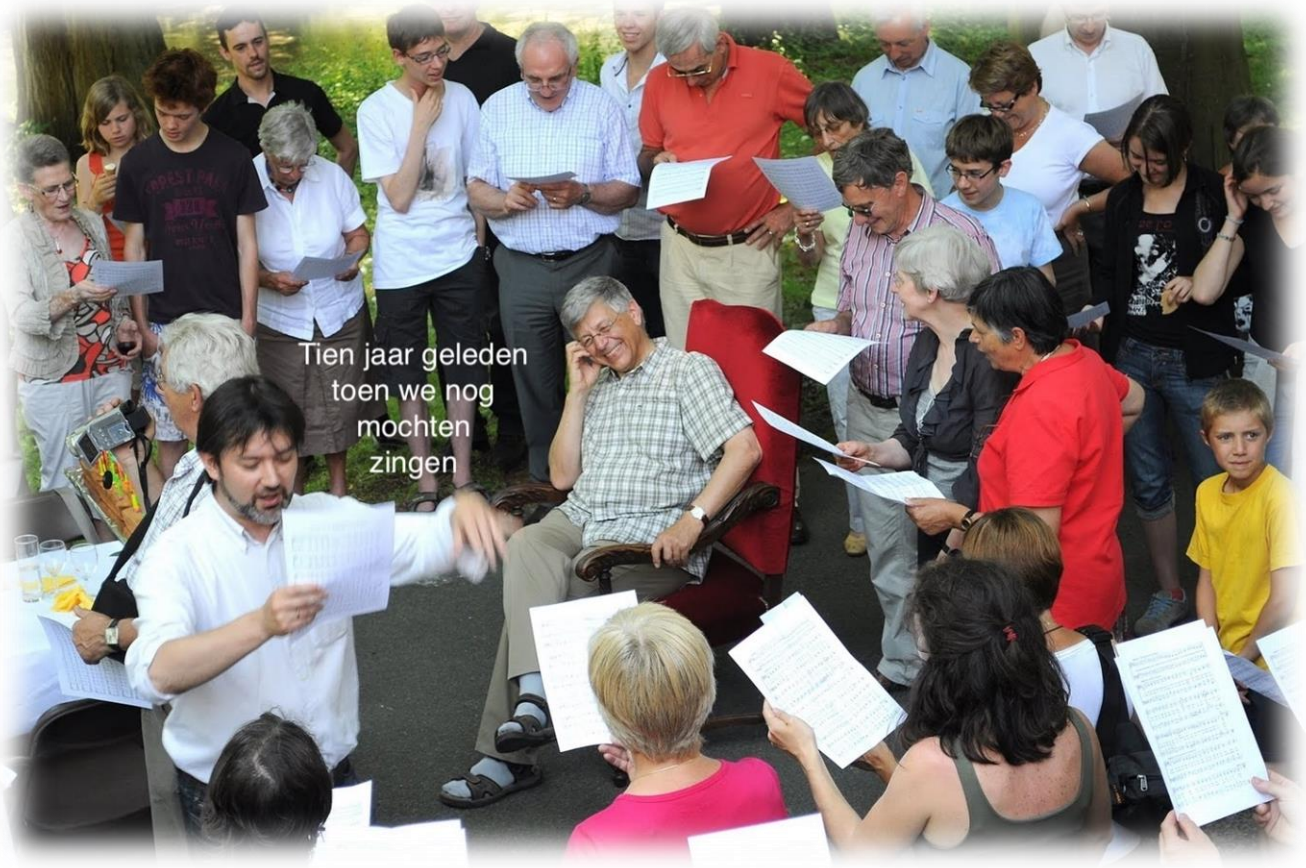

Foto ingestuurd door Jacques Perquy

2 jaar geleden

Denkdag van Filosofenfontein in april **2018** *Foto: Rika Van Kersschaever*

Fonteinfeest **2018**

Foto: Rika Van Kersschaever

En een half jaar geleden

Viering januari **2020**

Foto: Geert Moons

Op een aantal foto's hierboven kunnen we duidelijk zien dat Marcel van muziek houdt. Daarom volgen hier nog twee interessante muziektips. Hopelijk kan hij ook daarvan genieten.

Een culturele en studentikoze muziektip van Ides

Die tip is geleend van de KU Leuven-cultuurnieuwsbrief – tegelijk een staaltje van culturele veerkracht in corona-tijd en een knipoog voor de verjaardag van Marcel 'Gaudeamus igitur, juvenes dum sumus' (Laat ons dan vieren, zolang we jong zijn – de rest van de strofe vertalen we beter niet) … Het is hier te beluisteren en te bekijken.

Een culturele en sociale muziektip van Jacqueline

In Cateura (Paraguay), in de omgeving van de grootste openluchtstortplaats in Asunción, maken jongeren instrumenten van afval. Ze slagen erin om daarmee, als het Orquesta De Reciclados De Cateura, mooie muziek te maken en zelfs de 5e Symfonie Van Beethoven te brengen.

De dirigent van het koor, Favio Chávez, zegt: "Nosotros vemos lo que otros no ven. Son lo que la sociedad descarta, seres humanos y residuos, que se reconvierten en trabajo y arte."
"Wij zien wat anderen niet zien. Zij zijn mensen en afval, die de samenleving weggooit en die worden omgezet in werk en kunst."

Hoe zou het nog zijn met ...Marcel?

"De nooit opdrogende bron en het weelderige park zijn daardoor een metafoor voor wie zich hier komt herbronnen, voor zinzoekers die dorstig zijn naar levend water".
Een zin over het domein van Filosofenfontein in de homilie van Marcel van 15 maart, de laatste viering voor de Corona onderbreking.

U herinnert het zich ongetwijfeld. Marcel heeft als geen ander de gave van het geschreven en gesproken woord. Als Predikheer in hart en nieren ontsluit hij voor ons de rijkdom van de schriften. Teksten van Meister Eckhart brengt hij tot leven en tot ons leven.

Maar Marcel is nog van vele andere markten thuis. Als begenadigd muzikant bespeelt hij zwierig de luit, de traverso, de ramshoorn, de gongschaal en luidt hij de bel.

Hoelang zit Marcel nu reeds alleen op het domein?
In totaal isolement, enkel in gezelschap van zijn hond en broeder zon en zuster maan.

Geen verloren tijd echter want gewijd aan de lectuur en studie van de woestijnvaders en andere geschriften. Teksten vol wijsheden die leiden tot nieuwe inzichten die verwerkt kunnen worden in een viering of bezinning.

Hoezeer kijken wij, 'zinzoekers die dorstig zijn naar levend water' uit naar het moment dat woord en muziek voor ons weer zullen klinken vlakbij de bronnen van Filosofenfontein!

Frank

Schrijnend: maandenlang leefde Marcel totaal geïsoleerd op Filosofenfontein

Informatie en interessante weetjes

Marcel en ik leerden elkaar kennen begin van de 70-er jaren van vorige eeuw. Vanuit de inspiratie van de ”rooie” 60-er jaren besloten toen medewerkers van verschillende sociale diensten uit de Studentenvoorzieningen om een “aanloopcentrum” op te richten en met vrijwilligers te bestaffen, die na de gewone kantooruren konden geconsulteerd worden.
Universiteitsstudenten, en - nadrukkelijk ook bedoeld - studenten uit de Hoger Onderwijsinstellingen van Leuven (waarvoor immers geen speciale overheidssubsidies beschikbaar waren om sociale dienstverlening te organiseren), en zelfs niet studerende jongeren konden er terecht voor hulp bij medische, psychologische en materiële problemen. Een jaar of twee later werd dit aanloopcentrum weer opgeheven, want het Jongeren Advies Centrum (JAC) was inmiddels voor een vergelijkbaar doelpubliek in de stad Leuven opgericht. Marcel bleef daar nog een hele tijd in actief, de meeste vrijwilligers uit Studentenvoorzieningen steunden de overdracht door zelf niet langer mee te werken.

Mijmerend bij het liedje van Louis Davids “Weet je nog wel oudje?” dacht ik dat een oud gedicht misschien enige toepasselijkheid zou kunnen hebben op Marcel, en dus aardig kon zijn voor zijn verjaardagsspecial. Ik vond het via selectie van verzen uit een lang gedicht van Cornelis Paradijs (1860-1932) **“Predikantenlied”**.

Jef Van den Branden

HULDE AAN ONZEN GEESTELIJKEN STAND

Hoe gezegend in ons land
Is het vak van Predikant! —
Godes hand rust, buiten kijf,
Zichtbaar op dit vroom bedrijf!

Dichters maakt alleen de Heer,
Predikanten mint hij zeer:
Daarom neemt men, dat is klaar,
Zooveel dichters bij hen waar.

Velen, die men dichters heet,
Kost het dichten druppels zweet…
Maar in ‘t priesterlijke pakje
Gaat het van een leien dakje.

En geen wonder! Godes gratie
Geeft van zelven inspiratie
Schande dan den godsman, die
Niet iets doet aan poëzie!

Marcel als Dominikaan - predikant

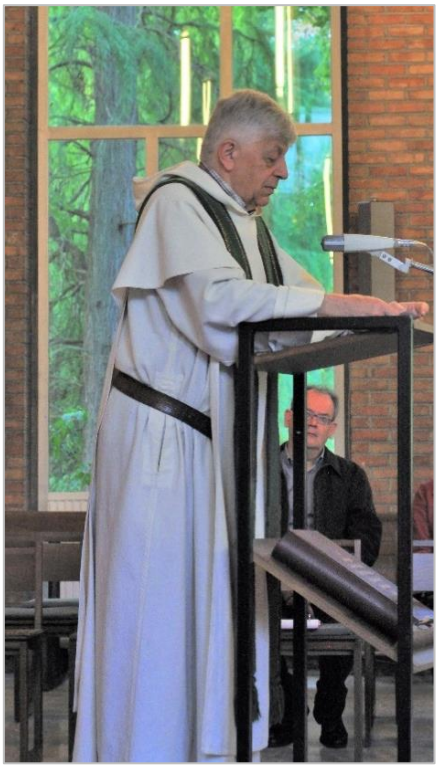

Goethe met Homerus samen
Kunnen nooit zijn roem beschamen:
Want *hij* heeft wat *hun* ontbrak:
Echte vroomheid … door zijn vak.

Wonderbaar zijn ‘s Heeren paân!
Dikwijls ziet men het bestaan,
Dat een herder, die misleid is,
Toch nog Godes gunst niet kwijt is.

Predikanten in misleiding
Derven niet de dichterwijding, —
Schrijven dikwijls ongestoord
In het droevigst duister voort.

Luister niet naar schimp of spot;
Doe gerust — het oog op God —
De Commedia Divina
Door diviner poëzie na.

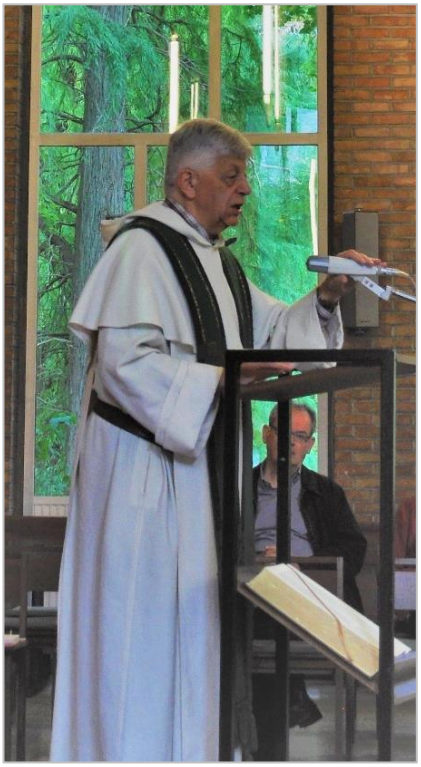

Schoon een vitter ‘t vonnis strijkt,
Dat het niets op Dante lijkt —
Gij, als Godsman, weet toch wel,
Hoe ‘t met Hemel staat en Hel.

Dante zelf was een verdwaalde: —
Hij, die gansch de Schepping maalde
De eigen lijfpoëet des Heeren,
Heeft van Dante niets te leeren.

Zie! In alles van uw hand
Proeft men nog den Predikant!
Wie zich eens den Heere gaf,
Komt zoo gauw niet van Hem af.

Schrijf maar, schrijf maar, zielestichters!
Schrijf gerust, dan wordt gij dichters …
Zeeg’nend, zeeg’nend rust Gods hand
Op ‘t bedrijf van Predikant!

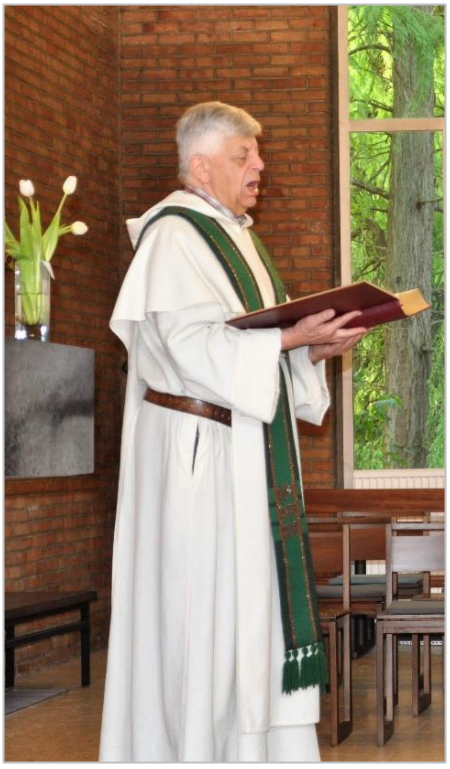

Uit “Predikantenlied” *Cornelis Paradijs (1860-1932*)

Foto’s: Geert Moons

Marcel heeft drie indrukwekkende lessen uit het Evangelie geleerd.

Drie is veel op die leeftijd, vind ik.
Dat is alle vijfentwintig jaar één. Proficiat!

Vooreerst leren luisteren.

Niet iedereen kan dat. Marcel wel. Zodanig luisteren dat je zelf zwijgzaam wordt, ohne Wörte, bijna niets, een soort “vernietsen”, op de achtergrond (Hintergrund) bleiben en toch duidelijk aanwezig (Anwesend) sein, met name door zacht te kuchen, een werkmodel uit de V.S. via de KULeuven overgewaaid: op het juiste moment, nooit overdreven, een beetje ingehouden én toch hoorbaar, als om aan te geven: ik ben niet in slaap gevallen deze keer, al is de middagduivel aan het werk. De methode is beproefd laat-joods-sapientieel en door kenners wel eens genoemd: ‘god-redde-de-greep’. Zie o.m. Lk 11, 14b.

Op de tweede plaats leerde Marcel opvangen.

Evangelisch opvangen. Mensen opvangen is het mooiste wat er onder de wolken en de zon bestaat. Opvangen bijzonder. Het is menselijk en vereist ambacht en professionaliteit. Het is iets anders dan wat Mt.4, 6b vermeldt. Opvangen is in wezen proactief: je gaat op de eerste rij zitten, strategisch, vlak voor de overtuigde Verkondiger van het Woord des Heren, handen half open, ogen gefixeerd op de spraakmakende retoriek en met name op de nieuwe mondmotoriek want je wil absoluut vermijden dat iemand zijn hele zelf of zijn halve gebit verliest en daar als een Vlaamse Leeuw zonder tanden zou sputteren. Opvangen is zum letzten kristelijk. Daar is ultimately geen ander woord voor. Basketters noemen dit: de rebound.

Alle goede dingen bestaan uit drie.

Vader, Zoon en Geest, als je dit gemakkelijk vindt. Hartenaas, hartenheer en hartendame als een voorbeeld uit de vroege uurtjes. De derde evangelie passus die Marcel instrueerde lees je bij Marcus 6 en meer precies vanaf vers 47. Het is een kunst voor zeldzame krachten. Heer, red ons wij vergaan. Er zitten al vissen in het zinkend gevaarte. Gelukkig is de oever al in zicht. Een onschuldige ijsvogel vliegt op. Een karper geeuwt. Huidige exegeten stellen dat Jezus niet op of over het water liep of wandelde, maar aan de rand, aan de boord bleef en rond de plas stapte. Bultmann zou dit beamen. Dit voortschrijdend inzicht lijkt ook mij zeer redelijk en kan ongetwijfeld een nakende homilie stofferen. Het natte karwei dat naar de overkant drijft, zal al zwaar genoeg zijn. Zo’n verzopen ding vol water op het droge trekken, stelt ons ongenadig voor de metaforische vraag: “Wie zal deze steen wegrollen?” (Mc. 16,3b), waarop de onschuldige mij in mijn hofje van Olijven ter hulp roept met: “Gaat dit dan uw krachten te boven?” (Mc.14, 37c).

Epiloog

Van deze drie, geloof, hoop en liefde, zou de liefde de grootste zijn. Mag ik, op deze feestelijke dag, dit logion even toetsen? “Wie geloof heeft, kan bergen verzetten” maar niet de fles die slechts zolang te water gaat tot ze zinkt.

Mark Butaye o.p.
Foto’s: Rika Van Kersschaever

Marcel als voorganger en bezieler van Filosofenfontein

Foto's: Geert Moons

En tot slot

Ik noem hem niet.
Zijn namen zijn veelvoudig.
Soms zie ik hem
begeesterd voor een menigte.
Of elders, toegewijd,
bescheiden en in stilte.
Hij buigt zich over vragen,
leert om oog in oog te staan,
is bedachtzaam aanwezig
waar anderen gehaast
voorbijgaan.
Wat bieden voorschriften
en dogma's?
Hem gaat het om
de diepe honger
die in een mens verborgen is.
Zijn woorden breken niet,
ze wachten, tasten, luisteren.
Ze zoeken een klank.
Er is een kracht in hem
die de beweging kent
van desondanks en niettemin.
Wetend van ontoereikendheid,
gaat hij zijn weg
in zacht vertrouwen.

Naar wat hij doet,
naar wat hij droomt,
mag hij voor mij
in alle talen heten:
'verbindingsmens'.

Kris Gelaude
Foto: Geert Moons

